

HLAVNÍ ČINITELÉ EKUMENICKÉHO DIALOGU

První ekumenické snahy:

- **Misijními konference v Edinburgu** v roce 1910
- **Mezinárodní misijní rada (IMR)** - 1921
- **Hnutí za praktické křesťanství Život a Práce** („Life and Work“), 1925 ve Stockholmu
- **Hnutí pro víru a církevní řád** („Faith and Order“), 1927 v Lausanne
- **Světová rada církví** (1937, 1948 v Amsterodamu) <http://www.oikoumene.org/>

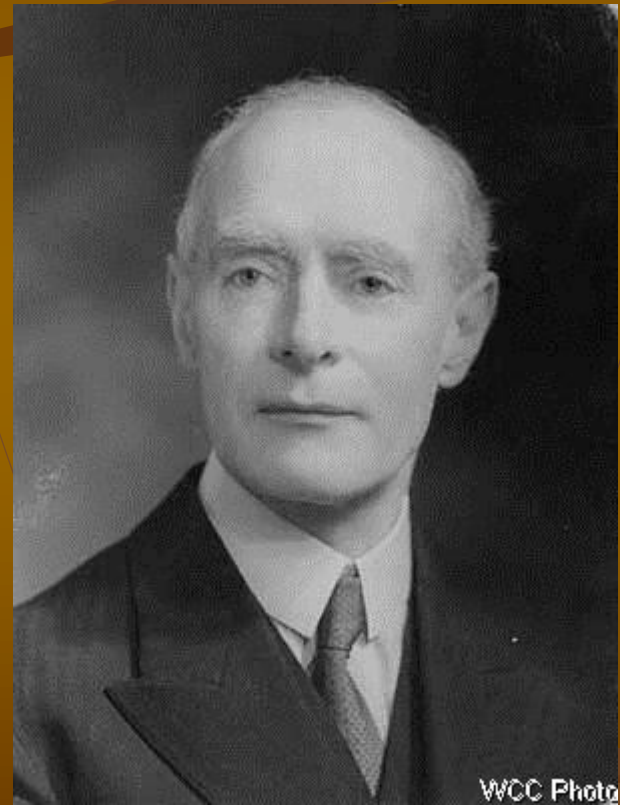

Edinburg 1910

Misijními konference v Edinburgu v roce 1910

John R. Mott

Joseph H. Oldham

Edinburg 1910

Misijními konference v Edinburgu v roce 1910

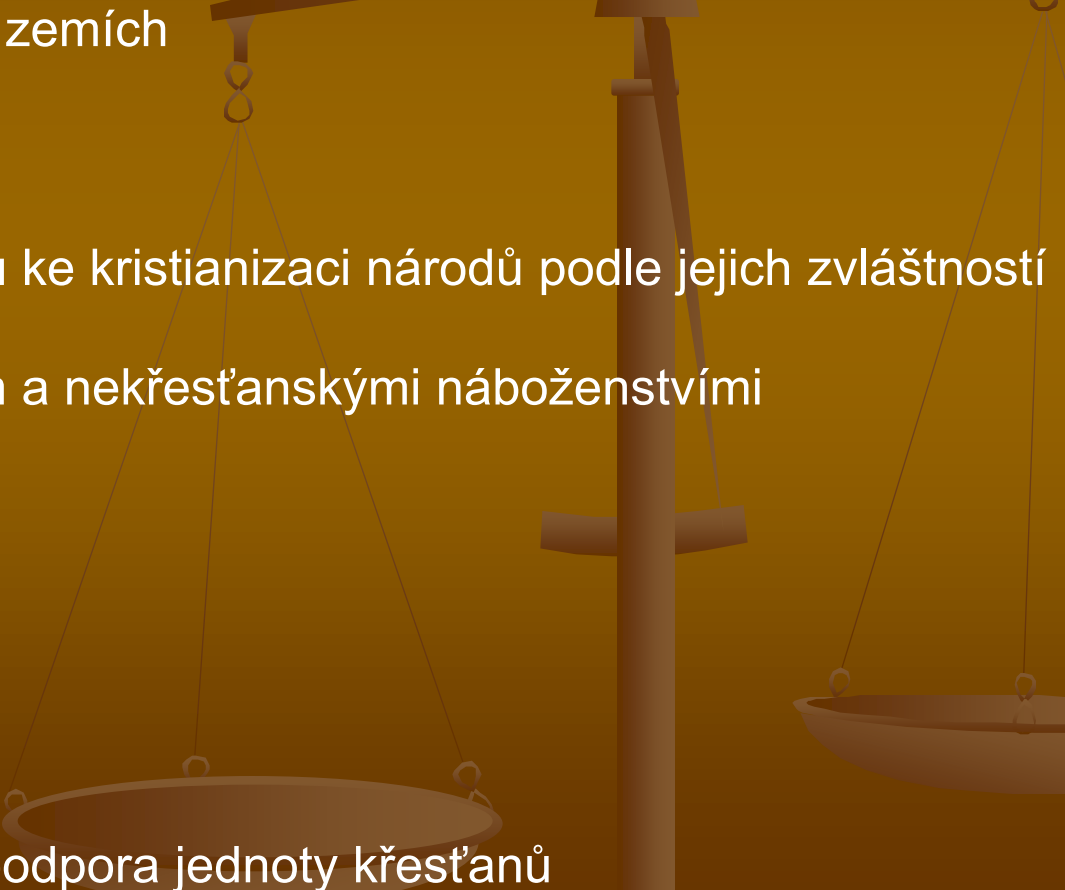

Proběhla 14. až 23. června 1910 za přítomnosti 1215 delegátů

Edinburg 1910

Misijními konference v Edinburgu v roce 1910

Aktivita konference se koncentrovala především na problematiku misíí. Obsahem jednání bylo:

- hlásání evangelia v misijních zemích
 - život církve v misiích
 - význam vzdělávání ve vztahu ke kristianizaci národů podle jejich zvláštností
 - vztah mezi misijním hlásáním a nekřesťanskými náboženstvími
 - příprava misionářů
 - základy misíí
 - misie a vlády
 - spolupráce mezi církvemi a podpora jednoty křesťanů
-

Mezinárodní misijní rada

Pro pokračování započaté práce na konferenci v Edinburgu byl ustanoven „**Výbor pro pokračování**“.

Oldham byl jmenován jeho sekretářem, Mott pak předsedou. Práce těchto dvou aktivistů vedla k vytváření dalších různých **národních výborů pro misie** (celkem 21), které právě nyní neměly za úkol jenom podporovat misijní práci, nýbrž také církve navzájem sblížovat.

Díky spojení těchto národních misijních rad povstala "**Mezinárodní misijní rada**" (IMR), která r. **1921** měla v Lake Mohonk (USA) své ustavující zasedání.

Sbližování křesťanských konfesí nemůže být pouze záležitostí náhodných setkání, ale potřebuje trvalé organizmy, na jejichž základech se může další dialog rozvíjet s větší jistotou.

"Mezinárodní misijní rada" sama sebe chápala jako platforma, která nemůže sama učinit žádná závazná rozhodnutí; ta zůstala přenechána církvím.

V roce 1961 se Mezinárodní misijní rada stala součástí Světové rady církví.

Hnutí za "Praktické křesťanství" – Život a Práce (Life and Work)

„Konejme to, co nás spojuje“

- ustanovující konference 1925 ve Stockholmu
- hledání odpovědi na otázku, jak může křesťanství napomoci sblížení mezi národy a vytváření pospolitosti
- 1930 bylo hnutí přetransformováno na Světovou radu Život a Práce (World Council for Life and Work)

**Nathan
Söderblom**

Hnutí pro víru a církevní ústavu (Faith and Order)

Církev by měly více rozmlouvat i nezávisle na práci misijních konferencí "o otázkách dogmatických a církevních, v nichž se od sebe navzájem odlišují..., aby tak došly k jakémusi vzájemnému porozumění a společnému dorozumění".

Počátek hnutí na Světové konferenci Víra a Řád v Lausanne 3.8. 1927, které se účastnilo 439 účastníků s hlasovacím právem.

Charles Henry Brent

Světová rada církví

„Kristus nás učinil svým vlastnictvím a v něm není žádné rozdělení. Tam, kde Jej hledáme, najdeme Ho společně. Zde v Amsterdamu jsme od Něj a tím i jeden od druhého přijali novou povinnost, a proto jsme vytvořili tuto Ekumenickou radu církví. Máme pevnou vůli zůstat pospolu. Vyzýváme křesťanské církve celého světa, aby vyjádřily souhlas s tímto závěrem a aby ho společně ve vlastním životě uskutečňovaly.“

"Světová rada církví je společenství církví, které vyznávají Pána Ježíše Krista jako Boha a Spasitele podle Písem, a proto společně usilují splnit své povolení pro slávu jediného Boha, Otce, Syna a Ducha svatého."

Willem Visser 't Hooft

Světová rada církví

Světová rada církví (SRC), anglicky World Council of Churches (WCC), byla založena 23. srpna 1948 na svém prvním Valném shromáždění v Amsterdamu. V současné době sdružuje 349 církví z více než 110 států světa. Je tak společenstvím pro více než 560 milionů lidí, kteří se hlásí k anglikánské, protestantské, pravoslavné a starokatolické tradici. Zatímco většina zakládajících církví WCC je bylo evropské a severoamerické, dnes většina členských církví, jsou v Africe, Asii, Karibiku, Latinské Americe, na Středním východě a v Tichomoří.

Olav Fykse Tveit

<http://www.oikoumene.org>

<http://www.ekumenickarada.cz>

Světová rada církví

Sídlo SRC je v Ženevě (Švýcarsko).

Nejvyšším orgánem SRC je *Valné shromáždění* (Assembly), které se schází jednou za 7 let a je složeno z delegátů všech členských církví. Poslední deváté valné shromáždění Světové rady církví bylo v Porto Alegre v Brazílii ve dnech 14. - 23. února 2006.

Valné shromáždění volí *Ústřední výbor* (Central Committee), který slouží jako řídicí orgán SRC, a nejvýše 8 prezidentů.

Prezidenti tvoří (společně s volenými referenty) *Výkonný výbor* (Executive Committee) SRC, který řídí práci SRC mezi Valnými shromážděními. Výkonný výbor zároveň volí *vedoucího tajemníka* (General Secretary). Vedoucí tajemník řídí práci sekretariátu a zaměstnanců SRC.

SRC není žádnou supercírkví a ani tyto ambice nemá. Chce být místem, kde mohou křesťané členských církví společně přinášet svědectví o Ježíši Kristu. SRC je institucí, která se snaží podporovat ekumenické aktivity a upevňovat mezidenominační vztahy. Zároveň také usiluje o to být platformou pro společné rozhovory, práci a vzájemnou podporu členských církví.

Světová rada církví

Stále programové skupiny SRC jsou:

Diakonie a solidarita (podpora církvím a ekumenickým organizacím v jejich snaze pomoci utlačovaným a nuzným lidem).

Víra a řád (těžiště práce spočívá v setkávání teologů, kteří diskutují o otázkách, které církve rozdělují a zároveň se snaží nalézt možnosti potenciální shody. Na práci této komise se oficiálně podílejí zástupci římskokatolické církve, která není plným členem SRC).

Mezinárodní vztahy, mír a lidská bezpečnost - CCIA (předává informace o mezinárodních konfliktech, problémech a vztazích).

Spravedlnost, mír, stvoření (monitoruje dodržování míru a spravedlnosti ve světě, prosazuje hodnoty jako jsou mír a solidarita s mladými, ženami a menšinami).

Misie a ekumenický rozvoj (sdílení si zkušeností členských církví v oblasti misie v různém kulturním a sociálně-ekonomickém prostředí)

Formy dialogu

Multilaterální dialog: většinou na úrovni SRC, je veden více partnery

Bilaterální dialog: mezi dvěma partnery

<http://www.prounione.urbe.it>

Ekumenické mezníky

Průlomy v ekumeně

Leuenberská konkordie (dohoda)

prohlášení **reformačních** církví v Evropě, díky němuž vzniklo společenství Slova a svátostí. <http://www.evangnet.cz/texty> (16. března 1973 v Leuenbergu u Basileje.)

Dohoda o křtu, večeři Páně a ordinaci

Dokument z Limy (Peru) z roku 1982, multilaterální dokument (300 církví) – konvergence v otázkách křtu, eucharistie a církevního úřadu. <http://coena.edunix.cz/teologie/Lima.doc>

Společné prohlášení k učení o ospravedlnění

31.10.1999 – Augsburg – papežská rada pro jednotu křesťanů a Světový luterský svaz se po přezkoumání vzájemných odsudků ze 16. století vyjádřili o konsenzu v základních pravdách učení o ospravedlnění.

Hlavní ekumenické problémy

Písmo, učení a tradice

Svátosti

Ordinace a služba

